

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“
(Žd 13:8)

OBEŽNÍK

December 2016

Velmi srdečne vás všetkých zdravím, bratia a sestry po celej zemi, v drahom a svätom mene nášho Pána Ježiša Krista Slovom z prvej Korintánom 4, v. 1 a 2:

„Nech tak myslí o nás človek ako o služobníkoch Kristových a o správcoch tajomstiev Božích. Tu ostatne sa vyhľadáva u správcoch, aby bol ktosi nájdený verný.“ Takto Pavol predstavil seba a pravých služobníkov Krista.

Aká prednosť byť Pánom samým postavený do Jeho služby! (1Tm 1:12) Aká prednosť spravovať Božie tajomstvá, ktoré boli vtedy zvestované skrze službu apoštolov a teraz skrze službu brata Branhama a sú nám zjavené skrze Svätého Ducha! Aká prednosť smieť nieť poslednú zvesť doslova do celého sveta – jedným ku vyvolaniu von, iným na svedectvo!

Najdôležitejšia zvesť pred návratom Ježiša Krista znie: *„Hľa, Ženích ide! Pripravte sa na stretnutie s Ním!“* (Mt 25:6 podľa nem. prekladu). Apoštol Ján, ktorý dostal záverečné zjavenie, píše: *„A riekol mi: Píš! Blahoslavení povolani k večeri svadby Baránkovej. A zase mi riekol: To sú pravdivé slová Božie.“* (Zj 19:9) Amen.

Nasledujúce podobenstvo sa stopercentne týka nášho času: *„Vtedy bude podobné nebeské kráľovstvo desiatim pannám, ktoré vzali svoje lampy a vyšli v ústrety Ženíchovi.“* (Mt 25:1)

V tomto podobenstve predpovedá Pán sám, že len päť z desiatich paniel, čiže polovica tých, ktorí počujú posledné volanie ženícha, bude pripravených vojsť na svadobnú hostinu.

Keď vezme Ženích tých Svojich domov, naplní sa: *„Vtedy budú dvaja na poli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný. Dve budú mlieť vo mlyne; jedna bude vzatá a druhá zanechaná.“* (Mt 24:40-41) Jeden bude vzatý a druhý zanechaný.

Desať paniel vyšlo v ústrety Ženíchovi: päť bolo pripravených a vošlo na svadobnú hostinu, päť zostalo stáť pred zatvorenými dverami. Opäť jedno naliehavé napomenutie: *„Teda bdejte, lebo neviete, v ktorú hodinu a v ktorý deň príde váš Pán.“* (Mt 24:42) A ešte raz:

„Preto aj vy buďte hotoví, lebo v tú hodinu, v ktorú sa nenazdáte, príde Syn človeka.“ (Mt 24:44)

Podľa toho, čo náš Pán sám povedal, len polovica skutočne ostane verná až do konca a vojde na svadobnú hostinu. V zaslúbení, ktoré dal Boh Abrahámovi (1M 15:5-6, 22:15-18), sú spasení označení ako nescíselný zástup z celého času počnúc od Adama, ktorých je ako hviezd na nebi (Rm 4:18).

V Matúšovi 24 je zhrnutie toho, čo sa bude diať pred návratom Krista. Je tam reč o prírodných katastrofách, vojnách, zemetraseniach a hlade, ako aj o falošných Kristoch a prorokoch. O evanjeliu tam stojí: *„A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.“* (v. 14)

Pre všetkých viditeľným znamením pre náš čas je návrat izraelského národa domov v podobenstve o figovníku (v. 32). Už v Ezechielovi 11:17 im predsa Boh zaslúbil: *„Preto povedz: Takto hovorí Pán Hospodin: A zhromaždím vás z národov a zoberiem vás zo zeme, do ktorých ste rozptýlení, a dám vám zem Izraelovu.“*

Preto náš Pán povedal v Matúšovi 24:33: *„Tak aj vy, keď uvidíte všetko toto, vedzte, že je blízko, pred dvermi.“*

Stav sveta však bude ako v čase Sodomy a Gomory a v čase Noeho (Mt 24, Mk 13). Rýchlo postupujúca zmena klímy, globálne otepľovanie zeme a s tým spojené ničivé prejavy počasia ľuďom naháňajú strach tak, ako stojí napísané: *„...na zemi bude zovrenie národov, nevediacich, kam sa podieť, keď bude hučať more a vlnobitie...“* (Lk 21:25b)

V duchovnej oblasti sa napĺňa Matúš 24:45-47. Duchovný pokrm je rozdávaný v pravý čas a je priamo spojený s biblickým vyučovaním: *„...krmeným slovami viery a dobrého učenia, ktoré si doteraz nasledoval.“* (1Tm 4:6) Bohom poslaný muž pozná deň a hodinu svojho povolania a koná presne to, čo mu bolo prikázané. Zlý sluha (v. 48 – 51) sa dosadil sám, nemá žiadne poverenie a nemôže podať správu o svojom povolaní. Zámena ani zmiešanie neexistuje. Ešte nikdy sa z pravého Božieho služobníka nestal falošný a ani zo zlého služobníka pravý. Nikdy sa nestal z Mojžiša Balám ani z Ábela Kain.

Hneď potom nasleduje v Matúšovi 25:1-13 podobenstvo o desiatich pannách. Čo tam stojí napísané, sa teraz napĺňa, a to až

po druhý príchod Krista. Múdre panny majú horiace lampy a olej v nádobách. Lampy bláznivých vyhasnú pre nedostatok oleja – plnosť Ducha – a je im povedané: „Chodte radšej ku predavačom, ktorí o Duchu hovoria vo svojich zhromaždeniach.“ Múdre panny sa nenechajú ničím pobláznit a vojdú ako čistá Nevesta na svadobnú hostinu a dvere sa zavru. Pri nich sa napĺňa: „... *a taká nádej nezaľhanbuje, lebo láska Božia je vyliata v našich srdciach skrze Svätého Ducha, ktorý nám je daný.*“ (Rm 5:5)

Bláznivé, ktoré tiež čakajú na návrat Krista a vytrhnutie, budú sklamane volať: „*Ale On odpovedal a riekol: Amen vám hovorím, neznám vás!*“ (Mt 25:12)

U Boha nie je žiadne zmiešanie, ani v nebesiach, ani na zemi. Každé semeno prináša podľa svojho druhu. Len ten, kto je čistého srdca, uvidí Boha, len tí naplnení Duchom zaslúbenia (Sk 2:38) a zapečatení Svätým Duchom (Ef 1:13) vojdú do slávy. „*A nevojde do neho nikdy nič obecného, a čo robí ohavnosť alebo lož, iba tí, ktorí sú zapísaní v knihe života Baránka.*“ (Zj 21:27)

Tak ako v čase apoštolov, aj v našom čase najprv zaznieva oboje: najprv Slovo a až potom výklady. „*Ba aj z vás samých povstanú mužovia, ktorí budú hovoriť prevrátené veci, aby tiahli učeníkov za sebou.*“ (Sk 20:30) Bláznivé panny budú veriť aj výkladom, ale múdre panny budú počúvať len originálne Slovo, len v toto Slovo budú veriť a len v ňom zostanú.

Isté je, že žiadny učiteľ bludov nebude vytrhnutý: „*Ale ten, kto vás zmätie [uvedie do bludu], ponesie odsudok, nech je on ktokoľvek.*“ (Gal 5:10b podľa nem. prekladu) – tí, ktorí sa nechajú zviest, taktiež nie, „...*pretože taktiež opustili priamu cestu a poblúdili!*“ (2Pt 2:15),

V Zjavení čítame hneď na začiatku: „*Blahoslavený, kto číta, a tí, ktorí čujú slová tohoto proroctva a zachovávajú to, čo je napísané v ňom, lebo čas je blízko.*“ (Zj 1:3) Čo nie je napísané v Slove, sú výklady, ktorým my ako Nevesta Slova nemôžeme veriť a už vôbec nie ich zachovávať.

Rovnaké varovanie a zároveň blahoslavenie nachádzame v poslednej kapitole: „*A hľa, prídem skoro! Blahoslavený, kto zachováva slová proroctva tejto knihy.*“ (Zj 22:7)

Nevesta hovorí len to, čo Duch zo Slova zjavil: „*A Duch a nevesta hovoria: Prídi! A ten, kto počuje, nech povie: Prídi! A kto žízni, nech príde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo.*“ (v. 17)

Potom nasleduje konečné varovanie: „*Lebo ja osvedčujem každému, kto čuje slová proroctva tejto knihy, že **keby niekto pridal k tomu, na toho Boh pridá rán, napísaných v tejto knihe...***“ (v. 18)

Všetky učenia, ktoré sú označované za mimoriadne zjavenia, ale nie sú dosvedčené v Biblii, sú bludné učenia a boli pridané k uzavretému Božiemu svedectvu. Čo nie je dosvedčené v Biblii, je nebiblické, čo nestojí napísané v Božom testamente, nepochádza od Boha. Už Pavol musel napísať v liste Galatánom 1:8: „*Ale aj keby sme vám my alebo anjel z neba zvestoval iné ako to, čo sme vám zvestovali, nech je prekliaty!*“

Kto k Božiemu Slovu niečo pridáva, je oklamáný, zvestuje iného Ježiša a iné evanjelium a je zvedený (2Kor 11:3). Pán nemohol nikdy falošným učiteľom povedať: „Podťe ku Mne, vy požehnaní!“ To je absolútne nemožné, pretože Boh je pravdivý, On oddelil svetlo od tmy. Tak iste, ako Pán poslal Svojho služobníka a proroka Williama M. Branhama so zvestou podľa Písma, tak iste sme boli my privedení späť k Božiemu Slovu, ktoré bolo na začiatku, a ku Bohu. Bola nám zvestovaná čistá zvešť Slova, z ktorej vzíde čistá Nevesta Slova. Všetci, ktorí veria, ako a čo hovorí Písmo, patria k múdrym pannám. Vyvolení nemôžu byť zvedení skrze žiadny výklad. Oni sú v Slove a Slovo je v nich. Blaho kazateľovi, ktorý môže v pravde povedať: „*Lebo to vám hovoríme Slovom Pánovým...*“ (1Te 4:15)! Pre takého zvestovateľa platí: „*My sme z Boha: kto zná Boha, čuje nás; kto nie je z Boha, nečuje nás. Stadiaľ známe ducha pravdy a ducha bludu.*“ (1J 4:6) Amen. Amen.

V Duchu a pravde

Tak hovorí Pán: „*Ale ide hodina a je teraz, keď **praví modlitebníci budú sa modliť Otcovi v duchu a v pravde, lebo aj Otec hľadá takých modlitebníkov, ktorí by sa mu tak modlili. Boh je duch, a tí, ktorí sa mu modlia, musia sa modliť v Duchu a v pravde.***“ (Jn 4:23)

Len ten, kto je skutočne v pravde, môže v nej byť posvätený a uctievať v nej Boha. Pán sám sa za tých Svojich modlil: „*Posväť ich v Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.*“ (Jn 17:17)

V kázaní „Sejba rozporu“ 18. 1. 1965 čítal brat Branham ako Slovo na úvod podobenstvo o dvoch rozličných semenách, ktoré boli siate (Mt 13:24-30). Vo veršoch 36 – 43 vyložil Pán Svojim učeníkom zmysel podobenstva. Právě Božie semeno vzišlo ako deti Kráľovstva, ako pšenica, ktorú Pán zasial a ktorá bude vzatá do Jeho nebeskej sýpky (Mt 3:12, 13:30).

Kúkol je semeno rozporu, ktoré zasial nepriateľ. Brat Branham videl vo videní v bielom oblečeného rozsievача, ktorý sial dobré semeno; priamo za ním prišiel jeden oblečený v čiernom a sial kúkol. Obe semená vzišli a obe obdržali rovnaký dážd. Ako bol Spasiteľ Slovo zjavené v tele (Jn 1:14), tak iste sú spasení semeno Slova, ktoré Mu slúži (Ž 22:31, Iz 53:10). Brat Branham doslova povedal: **„Všetko, čo nesúhlasí so Slovom, je sejbou rozporu.“**

Žiadna lož nemá svoj pôvod v pravde (1J 2:21). Kto spája pravdivého Boha a Jeho proroka, ktorého On poslal, s rôznymi bludnými učeními, ktorým sa nemôžeme bližšie venovať, je posadnutý lživým duchom. William Branham bol Bohom poslaný muž. Čo však s ním a jeho výrokmi činia ľudia? Každé oslavovanie človeka je bohorúhačstvom a je Bohu ohavnosťou. Praví modlitebníci všade uctievať len Boha v Duchu a pravde.

Bohom poslaný služobník bude kázať len Slovo a nie nejaké zo súvislosti vytrhnuté citáty. V 2. Timoteovi 4:2 Pavol prikázal svojmu spolupracovníkovi Timoteovi kázať len Slovo. A hneď potom stojí: „*Lebo bude čas, keď neznesú zdravého učenia, ale podľa vlastných žiadostí budú si hromadiť učiteľov, lebo ich budú srbieť uši, a odvrátia uši od pravdy a obrátia sa k bájkam.*“ (2Tm 4:3-4) Potom sa napĺňa, čo povedal Pán sám: „*Lež nadarmo Ma ctia učiac učenia, ktoré sú nariadeniami ľudí.*“ (Mt 15:9)

Všetci praví Boží služobníci zvestujú Slovo a rozdávať duchovný pokrm, ktorý je spojený s Božou vôľou (Jn 4:34). Kážeme Ježiša Krista, toho ukrižovaného a plné evanjelium ako Božiu moc (1Kor 1:18), ako ho kázali apoštoli a brat Branham. Teraz dosahuje krištáľovo jasná zvesť pre ten najdôležitejší časový úsek Cirkvi celý svet. Bude zjavené, kto sa Bohu klania v Duchu a pravde a kto zmýšľa a modlí sa v blude mimo Boha.

Viera a poslušnosť

„...o Ježišu Kristovi, našom Pánovi, skrze ktorého sme dostali milosť a apoštolstvo cieľom **poslušnosti viery medzi všetkými národmi za Jeho meno...**“ (Rm 1:5)

Vo všetkých časoch sa museli ľudia rozhodnúť, či uveria alebo v neviere odmietnu to, čo Boh Pán povedal Svojim služobníkom a čo oni v Jeho poverení zvestovali. Ešte platí to «Tak hovorí Pán»: „*Amen, amen vám hovorím, že ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma; a kto Mňa prijíma, prijíma Toho, ktorý Mňa poslal.*“ (Jn 13:20) Taktiež: „*Pamätajte na Slovo, ktoré som vám povedal, že sluha nie je väčší ako jeho pán. Ak Mňa prenasledovali, budú aj vás prenasledovať. Ak Moje Slovo zachovali, zachovajú aj vaše.*“ (Jn 15:20) S nebeským povolaním je spojená tá najvyššia zodpovednosť pred Bohom pre Cirkev.

Boh môže ľutovať, že stvoril človeka: „*A Hospodin videl, že sa množí zlosť človeka na zemi, a že všetko, čokoľvek vytvorila myšlienky jeho srdca, je len zlé po všetky dni. A Hospodin ľutoval, že učinil človeka na zemi, a mal bolesť vo Svojom srdci.*“ (1M 6:6) Povolanie však nemôže ľutovať: Čo sa týka povolania, tak čítame v liste Rimanom 11:29 [podľa nem. prekladu]: „...*neodvolateľné sú dary milosti a Božie povolania.*“

V 3. a 4. kapitole 2. Mojžišovej nachádzame povolanie Mojžiša, ktorému sa zjavil anjel Pánov v plameni ohňa v kríku. Preto mohol povedať: „*Boh vašich otcov ma poslal k vám.*“ (2M 3:13) Mojžiš však odpovedal: „*Ale hľa, neuveria mi, a neposlúchnu môjho hlasu, pretože povedia: Neukázal sa ti Hospodin.*“ (2M 4:1) Pri počúvaní sa vždy jedná o vieru. „*A bude, **ak by ti neuverili** a neposlúchli na hlas prvého znamenia, **uveria na hlas druhého znamenia.***“ (4:8)

Nejakú vieru má každý človek vo všetkých konfesiaciach a náboženstvách. Diabol sám verí a trasie sa (Jak 2:19). Ale v Božom kráľovstve sa vždy jedná o vieru **v to, čo Boh skutočne povedal a zaslúbil** – aj s bratom Branhamom, ktorému bolo povedané: „**Ak dosiahneš, že ti ľudia uveria, a budeš sa úprimne modliť, tak pred tvojou modlitbou nebude môcť nič obstať, ani rakovina nie.**“ Pred každou bohoslužbou s uzdravovaním spievali chórus: „Jemu len ver, jemu len ver, všetko je možné tomu, kto verí.“ O našom Pánovi čítame v Matúšovi 13:58, že vo Svojom domovskom meste Nazaret pre ich nevieru nemohol činiť mnoho divov.

Neviera je prvý hriech a začala už v záhrade Eden. To brat Branham nástoľčivo zdôrazňoval. Uvádzam tu tri jeho citáty z rokov 1953, 1956 a 1960.

„Odpusti nám hriech neviery, ktorá je prapôvodným hriechom. Ó, Bože, pomôž nám dnes večer byť verní a veriaci.“ (9. 5. 1953, Jonesboro)

„Dovoľte mi ukázať vám to zo Slova. Keď sa diabol stretol s Ježišom Kristom po prvýkrát, vyjadril pochybnosť: Pochybnosť je vždy z diabla. Tak sa stala prvým hriechom. Nebol to žiadny iný hriech, bola to pochybnosť. Neviera je prapôvodný a samotný hriech. Hriechom nie je cudzoložstvo, ani fajčenie cigariet, ani opilstvo – to sú poznávacie znamenia neviery.“ (22. 7. 1956, Shreveport)

„Hľa, moji drahí priatelia, prapôvodným hriechom nie je nemorálny život, ani pitie whisky, ani cudzoložstvo. To činíte, pretože neveríte. Sú to znamenia neviery. Konáte to, pretože neveríte. Ak by ste skutočne verili, nečinili by ste tieto veci. Skutočne existuje len jeden prapôvodný hriech a to je neviara. Písmo hovorí: *«Kto neverí, ten bude odsúdený.»*“ (Mk 16:16) (10. 1. 1960, Tifton)

Po kázaní o pečatiach v marci 1963 sa brat Branham stále znova odvolával na Evu, ktorá počúvala to, čo jej hovoril had. Často to porovnával so Zjavením 22:18-19: *„Lebo ja osvedčujem každému, kto čuje slová proroctva tejto knihy, že keby niekto pridá k tomu, na toho Boh pridá rân, napísaných v tejto knihe; a keby niekto odňal zo slov knihy tohoto proroctva, tomu odníme Boh jeho diel z knihy života a z toho svätého mesta a z toho, čo je napísané v tejto knihe.“*

Satan prišiel v podobe hada k Eve a zasial pochybnosť o tom, čo Boh povedal Adamovi: *„Či Boh skutočne povedal...?“* Možno sa jej dokonca spýtal: *„Počula si to? Bola si pri tom?“* Tak sa Eva dostala pod vplyv Satana. Pavol píše: *„Ani Adam nebol zvedený, ale žena súc zvedená dopustila sa prestúpenia.“* (1Tm 2:14)

Ohľadom viery povedal Pán: *„Nuž povedal som vám, že zomriete vo svojich hriechoch; lebo **ak neuveríte, že Ja som, zomriete vo svojich hriechoch.**“* [Jn 8:24] Po Svojom vzkriesení napomínal neveriu učeníkov: *„Naposledy sa ukázal tým jedenástim, keď sedeli*

za stolom, a karhal ich neveru a tvrdosť ich srdca, že neuverili tým, ktorí Ho videli vstalého z mŕtvych.“ (Mk 16:14)

Neviera je pôvodný hriech. Kto Bohu neverí, činí z Neho luhára (Rm 3:4). V liste Židom 3:12 čítame vážne napomenutie: „Hľadte, bratia, aby snáď nebolo v niekom z vás zlé srdce **neviery**, ktoré by **odstupovalo** od živého Boha!“

Vydanie Izraela skrze Červené more a nadprirodzené zaopatrovanie mannou na púšti bolo mocné: „**Vierou** prešli Červené more ako po suchej zemi, o čo sa pokúšali aj Egypťania a boli pohltení.“ (Žd 11:29) Ale aký bol pre mnohých koniec? „Ale vo väčšine z nich sa nezaľúbilo Bohu, lebo boli pobití a rozmetaní na púšti... A toto všetko sa dialo tamtým predobrazne, a je napísané na naše napomenutie, ku ktorým došli konce vekov.“ (1Kor 10:11) Aby sa každý mohol sám skúsiť, je nutné, aby každý čítal 1. Korinťanom 10:1-15. V liste Židom 3:19 je to zhrnuté nasledovne: „**A vidíme, že nemohli vojsť pre neveru.**“

Najprv viera, potom poslušnosť, na ktorej spočíva Božie zaľúbenie. Viera je víťazstvo, nevieru je porážka. „Lebo ako **neposlušnosťou** toho jedného človeka stali sa mnohí hriešnymi, tak aj **poslušnosťou** toho jedného stanú sa mnohí spravodlivými.“ (Rm 5:19) Kto by chcel vedieť viac o následkoch neviery, môže čítať v liste Rimanom 11.

Viera a poslušnosť spája s Bohom, nevieru a neposlušnosť nás od Boha oddeľujú. Viera v Ježiša Krista vedie k poslušnosti, nevieru vedie k neposlušnosti „Lebo spúra je taký hriech ako čarodejníctvo a svojvôľa ako modlárstvo a bohovia.“ (1Sam 15:23)

Teraz sa ukazuje, kto Bohu skutočne verí, ako veril Bohu Abrahám, „ako je napísané: Učiniť som ťa otcom mnohých národov – pred tvárou Boha, ktorému uveril, a ktorý oživuje mŕtvych a volá to, čo nie je, ako čo by bolo...“ (Rm 4:17, 1M 17:5) Len ak Boh k človeku hovorí skrze Svoje Slovo, môže človek veriť. Kto je ovládaný nevierou, zjavuje tak, že je ešte pod vplyvom toho zlého.

Abrahám veril Bohu (Rm 4:17) a dostal zaslúbeného syna: „A riekol: Istotne sa navrátim k tebe podľa času života, a hľa, Sára, tvoja žena, bude mať syna.“ (1M 18:10) Abrahám bol poslušný: „A riekol: Nože vezmi svojho syna, toho svojho jediného, ktorého miluješ, Izáka, a idi do zeme Morija a obetuj ho tam v zápalnú obeť na

jednom z tých vrchov, o ktorom ti poviem...“ (1M 22:2) „...rozumujúc tak, že Boh je mocný aj z mŕtvych vzkriesiť, odkiaľ si ho aj odniesol v podobenstve.“ (Žd 11:19)

„Teda vidíš, že viera spoluúčinkovala s jeho skutkami a že viera bola dokonaná zo skutkov.“ (Jak 2:21-24)

V prípade Evy viedla nevier a zasiata skrže pochybnosť ku zvedeniu a následne poznal svoju ženu Evu aj Adam. Výsledkom bolo, že vzišli dve rôzne semená, Kain a Ábel. Obaja boli náboženský, obaja verili v toho istého Boha, obaja vybudovali oltáre a priniesli obeť, boli však od narodenia od základu odlišní. Na Ábela a jeho obeť, totiž baránka, pohliadol Boh milostivo, Kaina a jeho obeť, totiž plody poľa, odmietol (1M 4:1-8).

Všetci veriaci zvesti vedia, čo sa stalo v záhrade Eden. Teraz sa však jedná o náš čas. Satan spochybnil aj to, čo bolo povedané bratovi Branhamovi, totiž že zvesť predíde druhému príchodu Krista. Satan spochybnil, že zvesť bude po odchode brata Branhama domov nesená do celého sveta. Pre nás, ktorí žijeme teraz, stojí napísané: *„Lebo to je tá zvesť, ktorú ste počuli od počiatku, aby sme milovali jeden druhého. Nie tak, ako čo Kain bol z toho zlého a zabil svojho brata. A prečože ho zabil? Preto, že jeho skutky boli zlé a jeho bratove spravodlivé.“ (1J 3:11-12)* Božia láska je pojivom dokonalosti (Kol 3:14, 1Kor 13).

Na všetkých, ktorí by chceli byť vytrhnutí, musí spočívať Božie zalúbenie – tak, ako spočívalo na Enochovi, ktorý putoval s Bohom (1M 5:24, Žd 11:5). Nie začiatok, ale koniec bude korunovaný (2Tm 4:8).

500. výročie reformácie

Od 31. 10. 2016 do 31. 10. 2017 oslavuje evanjelická cirkev 500-ročné výročie reformácie skrže Luthera. Toto výročie reformácie nebudú oslavovať len v Nemecku, ale po celom svete. Dokonca aj katolícka cirkev oslavuje spolu s nimi: predsedajúci nemeckej biskupskej konferencie, kardinál Reinhard Marx, a predsedajúci rady evanjelickej cirkvi v Nemecku (EKD), biskup Dr. Henrich Bedford-Strohm sa zjednotili v tom, že obe cirkvi budú spoločne oslavovať výročie celým radom akcií. Takýmto spôsobom má byť zviditeľnená „jednota viery“.

Na svetovej úrovni začali oslavy 500. výročia reformácie vo švédskych mestách Lund a Malmö – v krajine, kde bol pred 70. rokmi založený svetový luteránsky zväz. Prezident tohoto zväzu, biskup Dr. Munib A. Younan, a vedúci katolíckej cirkvi oslavovali spolu s 10 000 účastníkmi na štadióne v Malmö. Pri príležitosti spoločnej ekumenickej modlitebnej bohoslužby v luteránskej katedrále v Lunde mal pápež František krátky príhovor, ktorý otvoril textom z Jána 15:4: „*Zostaňte vo Mne a aby som Ja ostal vo vás...*“ V meste Lund pápež František a biskup Younan 31. 10. 2016 taktiež podpísali vyhlásenie ku spoločnému sláveniu večere Pánovej. Spoločné vyhlásenie začínalo taktiež slovami z Jána 15:4: „*Zostaňte vo Mne a Ja vo vás; ako letorast nemôže niesť ovocie sám od seba, keby nezostal na viniči, tak ani vy, keby ste nezostali vo Mne.*“ V tomto vyhlásení sa jedná o zmierenie a uzdravenie rán, ktoré jedni druhým spôsobili, a poznanie, že to, čo ich spája, je väčšie ako to, čo ich rozdeľuje. Obe strany sa zaviazali odstrániť prekážky, aby dosiahli úplnú ekumenickú jednotu. Cieľom je spoločná večera Pánova. Spoločným úsilím sa chcú podľa ich slov otvoriť „moci trojjediného Boha“.

Konkrétna a plná jednota má byť vyjadrená prostredníctvom katolíckej eucharistie s evanjelickou večerou Pánovou. Tie sú však od základu odlišné, ako je zrejmé z Heidelbergovho katechizmu [prvý katechizmus luteránskej cirkvi] v otázke č. 80: Pamiatka (1Kor 11:25), nie nové obetovanie.

Otázka 80: Aký je rozdiel medzi večerou Pánovou a rímsko-katolíckou omšou [sväté prijímanie/eucharistia]?

Odpoveď: Večera Pánova nám dovedčuje, že máme úplné odpustenie všetkých našich hriechov skrze jednorázovú obeť Ježiša Krista, ktorú On sám priniesol na kríži a že sme skrze Svätého Ducha vtelení do Krista, ktorý je teraz vo svojom pravom tele v nebi po pravici Otca a je tam uctievaný.

Omša však učí, že živí i mŕtvi nemajú skrze utrpenie Krista odpustenie hriechov, jedine že by bol Kristus každodenne obetovaný kňazmi na omši a že je Kristus prítomný telesne v podobe chleba a vína, a preto by mal byť v ňom uctievaný. A preto nie je omša v zásade ničím iným ako zapretím jedinej obete a utrpenia Ježiša Krista a naničhodným modlárstvom.

(úryvok z Heidelbergovho katechizmu)

Veria evanjelickí predstavitelia vôbec tomu, čo reformátor učil? Čítal niektorý z nich Lutherov úvod k prorokovi Danielovi z roku 1545? Pochopil niekto, aký mal vtedy Luther prorocký náhľad a predvídavosť?

V jeho úvode zreteľne opísal štyri po sebe nasledujúce sveto-
vé ríše, o ktorých je reč v prorokovi Danielovi: Babylonskú ríšu,
Perzskú ríšu, Grécku ríšu a Rímsku ríšu, ktorá vznikla v roku 63
pred Kristom.

Všetky náboženské publikácie, dokonca aj denníky a týždenní-
ky sa zaoberajú reformáciou. Nie je konečným cieľom zjednotenie
všetkých svetových náboženstiev pod Rímom, mestom na siedmich
pahorkoch – Vatikánom? Neboli Rímske zmluvy podpísané 25. 3.
1957 vo Vatikáne? Nie je teraz ten vytúžený nový svetový poria-
dok v hmatateľnej blízkosti? To všetko musí byť povedané, preto-
že je to naplnenie biblického proroctva. Dorazili sme do konečného
času a deje sa všetko, čo bolo pre konečný čas v biblickom proroctve
predpovedané.

Vykupiteľ sa vo veľkňazskej modlitbe v Jánovi 17 celkom urči-
te nemodlil za zjednotenie dvoch cirkví ani všetkých náboženstiev,
ale za jednotu vykúpených: „*Ja som im dal tvoje Slovo, a svet ich
vzal v nenávisť, pretože nie sú zo sveta, ako Ja nie som zo sveta... Ja
v nich a Ty vo Mne, aby boli dokonalí v jedno...*“ (Ján 17:14 a 23) On
je vinič a všetci praví znovuzrodení veriaci sú ratolesti, v ktorých
je zjavený Boží život ako ovocie viniča. Jednota spasených sa stáva
skutočnosťou pod Kristom, Hlavou Cirkvi, ktorá bola založená pred
2 000 rokmi v deň Letníc v Jeruzaleme, ako čítame v Skutkoch
apoštolov 2. Štátna cirkev v Rímskej ríši bola založená v roku 325
po Kristu koncilom v Nicei. Reformácia prostredníctvom Luthera,
Melanchtona, Zwingliho, Kalvína a ich predchodcov Wycliffa a Husa
bola potom prelomom v duchovnej obnove. Aj v nasledujúcich pre-
budeniach metodistov, baptistov až po letničné prebudenie v našom
čase pôsobil Boží Duch. Biblickí veriaci sa nevracajú späť do Ríma
ani do Nicei, ale do Jeruzalema. Jedná sa o návrat k Bohu a Jeho
Slovu. Skrze poslednú zvesť pred návratom Krista boli veriaci pri-
vedení späť ku pôvodnému kresťanstvu. Dorazili sme do časového
obdobia vyvolania, znovunapravenia a prípravy, smieme mať účasť
na tom, čo Boh práve teraz koná a očakávame návrat Krista.

Návrat Židov do ich krajiny

Židovský národ má za sebou dejiny plné utrpenia. Potom, čo boli pred 2 000 rokmi rozptýlení zo zeme, ktorú im Boh dal, do celého sveta, existuje od roku 1948 opäť židovský štát. Židia boli mnoho storočí považovaní za cudziu menšinu a náboženské spoločenstvo. Museli žiť v plotom obohnanych osadách. Odopierali ich uznať za národ. Na prvom sionistickom kongrese v roku 1897 v Bazileji s Theodorom Herzlom sa opäť kvalifikovali ako národ a vyjadrili právo na svoj vlastný štát.

Dňa 2. 11. 1917 britský minister zahraničných vecí lord Arthur James Balfour informoval sionistické hnutie o rozhodnutí jeho vlády, že bude plne nápomocná pri vzniku „národnej domoviny pre židovský ľud v Palestíne“. Od roku 1922 mala Veľká Británia v správe celú Palestínu. 29. 11. 1947 nasledovalo rozhodnutie Valného zhromaždenia OSN: „Územie v správe Británie bude rozdelené na arabský a židovský štát.“ 14. 5. 1948 vyhlásil David Ben Gurion založenie štátu Izrael.

„Keď bol v roku 1948 založený štát Izrael, bol počet obyvateľov len okolo 806 000. O 68 rokov neskôr, v deň nezávislosti v roku 2016, má podľa oficiálnej štatistiky 8,5 milióna obyvateľov.“ (časopis Israel Heute, jún 2016)

Izraelskému národu dal Boh mnoho zaslúbení a to aj v súvislosti s ich zaslúbenou krajinou. Jeruzalem je v Biblii spomenutý 780-krát, hora Sion 157-krát – vždy v spojení s izraelským národom. Aj ich rozptýlenie a ich návrat boli taktiež predpovedané v biblickom proroctve. K tomu patria nasledujúce biblické miesta:

„...a budú padať ostrím meča a zajatí zavedení budú medzi všetky národy, a Jeruzalem bude šliapaný od pohanov, dokiaľ sa nenaplnia časy pohanov.“ (Lk 21:24)

„Ako že žije Hospodin, ktorý vyviedol hore a ktorý doviedol semeno domu Izraelovho zo zeme na sever a zo všetkých zemí, kam som ich bol zahnal, a budú bývať na svojej pôde.“ (Jr 23:8)

„Nastavaj si znamení, vytýč si dráhu kolmi, uprav svoje srdce na hradskú, na cestu, ktorou si išla! Navráť sa, panno Izraelova, navráť sa do týchto svojich miest!“ (Jr 31:21)

„Preto povedz: Takto hovorí Pán Hospodin: A zhromaždím vás z národov a zoberiem vás zo zemí, do ktorých ste rozptýlení, a dám vám zem Izraelovu.“ (Ez 11:17)

„Lebo vás poberiem z národov a zhromaždím vás zo všetkých zemí a dovediem vás do vašej zeme.“ (Ez 36:24)

„A stane sa, keď dokoná Pán všetko Svoje dielo na vrchu Sione a v Jeruzaleme, tak hovorí: Navštívim aj ovocie vysokomyseľnosti srdca kráľa Assýrie a nádheru vysokosti jeho očí.“ (Iz 10:12)

„Mesiac sa bude stydiť, a slnce sa bude hanbiť, lebo Hospodin Zástupov bude kralovať na vrchu Sione a v Jeruzaleme a pred jeho starcami v sláve.“ (Iz 24:23)

Na základe Hozeáša 9:10 je figovník symbolom pre Izrael: *„Ako hrozná na púšti som našiel Izraela, ako prvé ovocie na fíku v jeho prvotine som videl vašich otcov...“*

„A od fíka sa naučte podobenstvu: keď už zmäkne jeho letorast a vyženie lístie, viete, že je už blízko leto.“ (Mt 24:32, Mk 13:28)

Tento vývoj s Izraelom vidíme pred našimi očami naplnený.

Balfourov list sa zapísal do histórie ako „Balfourova deklarácia“ a je základom pre vznik štátu Izrael. Palestínske autonómne úrady v Ramalláhu teraz oznámili, že od 2. 11. 2016 až po sté výročie 2. 11. 2017 bude viesť boj proti Balfourovej deklarácii. Chcú postupovať proti tomuto vyhláseniu súdnou cestou a vyžadujú od Londýna odškodné so spätnou platnosťou.

Veríme, že Boh priviedol Svoj ľud späť do zaslúbenej zeme, aby vykonal Svoj plán pre posledný čas. Na tom vôbec nič nezmení ani žaloba národnostnej menšiny, ktorá bola založená až v roku 1968, teda 51 rokov po Balfourovej deklarácii.

Všetkým národom, ktoré sa pozdvihnú proti Izraelu, Boh ohlásil súd: *„...zhromaždím aj všetky národy a zavediem ich dolu do údolia Jozafatovho a tam sa budem s nimi súdiť pre Svoj ľud a pre Svoje dedičstvo, pre Izraela, ktorého rozptýlili medzi pohanov a Moju zem si rozdelili.“ (Joel 3:2)*

Najnovšia rezolúcia UNESCO, ktorá označuje Chrámovú horu ako „palestínske kultúrne dedičstvo“ a Izrael ako „okupačnú mocnosť“, ukazuje, kolkou slepotou môžu byť ľudia ranení. Chrámová hora bola v Starom zákone známa najprv ako hora Moria (1M 22:2),

potom ako humno Ornána Jebuzejského. Dávid kúpil celý pozemok hory za 600 šekelov zlata (1Par 21:25) a v kapitole 22:1 povedal: „*Toto je ten pravý dom Hospodina Boha a toto oltár na zápal pre Izraela.*“ Až do jeho zničenia Rimanmi v roku 70 po Kristu sa na tomto mieste nachádzal druhý jeruzalemský chrám.

Zaslúbenie, že tretí chrám bude vybudovaný na rovnakom základe, na ktorom stál prvý a druhý chrám, sa naplní, pretože v Zjavení 11:1 bude novovybudovaný chrám meraný v súvislosti so službou dvoch prorokov.

Žijeme v časovom období, v ktorom sa pred našimi očami naplňuje biblické proroctvo, aj keď si toho svet nie je vedomý. Blahoslavení sú tí, ktorí poznávajú znamenia konečného času!

Boh je verný vo všetkom Svojom diele

Služba brata Branhama mala pre Cirkev Ježiša Krista veľký význam v súvislosti s plánom spásy. On bol poslaný so zvestou ako zaslúbený prorok (Mal 4:5) tak, ako to náš Pán potvrdil v Matúšovi 17:11 a Markovi 9:12: „*A Ježiš povedal a riekol im: Eliáš pravda príde prv a napraví všetko...*“ Služba Eliáša nebola teóriou, on bol realitou. Eliáš zavola Boží ľud na horu Karmel, znovu vybudoval zborený oltár s 12 kameňmi a položil naň obeť. Potom sa modlil a Boh viditeľne odpovedal a srdcia detí Izraela boli obrátené späť k Bohu (1Kra 18:21-40).

Mimoriadnu službu, ktorú Boh daroval bratovi Branhamovi, som prežil ako svedok na vlastné oči a uši. Verný Pán vzal Svojho posla, ale biblická zvesť je ešte stále zvestovaná. To, že ma tým Pán poveril, nebolo moje rozhodnutie. Nepýtal sa ma, či chcem ísť.

Plný vďačnosti smiem hľadiť na požehnaný rok v službe Pánu. Boh je verný. On daroval milosť a silu Jeho Slovo zvestovať a niesť do celého sveta. Áno, On Svoje poslanie potvrdil a všetci, ktorí veria, sa z toho tešia. Pán predsa predpovedal, že pošle hlad počť Jeho Slovo (Am 8:11). On sám mi 19. 9. 1976 prikázal: „**Môj služobník, na základe Matúša 24:45-47 som ťa určil k tomu, aby si rozdával pokrm.**“ Toto miesto Písma sa naplňuje pred našimi očami a stôl Pánov nebol ešte nikdy tak bohato prestretý ako v našom čase.

Slová „**Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista**“, ktoré zazneli bratovi Branhamovi z nadprirodzeného svetelného oblaku, sa naplňujú. Verný Pán prostredníctvom zvesti všetko znovunapravil. Učenie 12 apoštolov (Sk 2:42) bolo nanovo zvestované. Tak, ako bola zvesť plne zaradená do Slova, tak sa teraz nechajú všetci praví veriaci zaradiť do Slova, až kým v Jeho Cirkvi nebude všetko privedené späť do správneho stavu – ku tomu, čo bolo v Cirkvi na začiatku. Už skoro nebeský Ženích príde a vezme si Svoju Nevestu k Sebe.

Skrze Božiu milosť som ostal verný nebeskému povolaniu napriek zlomyseľným ohováraniam a ťažkým skúškam v osobnom živote. Ešte stále platí to, čo Pán povedal v Izaiášovi 54:17 o tých, ktorých poslal: „*Niktorý nástroj, utvorený proti tebe, sa nepodarí, a každý jazyk, ktorý by povstal proti tebe na súde, odsúdiš. To je dedičstvo služobníkov Hospodinových a ich spravodlivosť odo mňa, hovorí Hospodin.*“

Nemusím vziať späť nič z toho, čo som učil vo viac ako 8 000 kázaniach alebo čo som napísal v brožúrach a obežníkoch. Bratom, ktorí rozdeľujú duchovný pokrm spolu so mnou, zo srdca ďakujem. Aká prednosť vedome prežívať posledný úsek pred návratom Krista! Plné nasadenie vo dne v noci sa vyplatí (Fil 2:16).

Mojou modlitbou je, aby nikto tento drahý čas nenechal prejsť bez toho, aby prežil zmierenie s Bohom a jeden s druhým navzájom. Ešte je čas milosti, ešte môžu všetci prichádzať ku Bohu a posvätiť svoje životy Spasiteľovi. Ešte je na základe misijného príkazu zvestované odpustenie hriechov. Ešte sa ľudia stávajú veriacimi a nechávajú sa biblicky pokrstiť.

Nech sa posledný časový úsek stane spásnym rokom, rokom plesania medzi všetkými pravými veriacimi (3M 25:8-13).

Fotografia na nasledujúcej strane bola nasnímaná v pondelok 15. 8. 2016. V pozadí je mapa sveta s označením mnohých krajín, v ktorých som kázal. Bolo to presne pred 61 rokmi, v pondelok 15. 8. 1955, keď som smel po prvých dvoch zhromaždeniach podať ruku bratovi Branhamovi.

Od jeho odchodu domov uplynulo 51 rokov. Odvtedy som poslednú zvesť na osobných cestách niesol do 160 krajín. Prostredníctvom

mnohých televíznych programov a internetových prenosov našich zhromaždení v misijnom centre v Krefelde počas prvého víkendu každého mesiaca dosahujeme tisíce veriach na všetkých svetadieloch. K tomu patrí ešte viac ako 8 200 diskov DVD a 1 150 diskov CD, ktoré každý mesiac rozosielame. Vytlačené brožúry, obežníky a kázania, ktoré boli v priebehu rokov odoslané, možno počítať na stotisíce.

Plné evanjelium je na svedectvo kázané všetkým národom, a tak sa napĺňa Matúš 24:14. Teraz môže prísť a príde koniec, ale deň ani hodinu nepozná nikto. Môžem s mnohou vďačnosťou povedať: „Verný Pán, teraz prepúšťaš Svojho služobníka v pokoji, pretože moje oči videli naplnenie zaslúbenia pre tento čas.“ Pán sám dokoná Svoje dielo so Svojou Cirkvou-Nevestou, vezme ju ako Ženích domov a postaví ju pred Svojou tvárou bez poškrvny a vrásky (Ef 5:27).

Len dokonalá láska, spojená so skutočnou, živou vierou v každé Božie Slovo, vojde do slávy. Každé Božie zaslúbenie je Áno a Amen a so všetkými vyvolenými, ktorí veria, vyústi do naplnenia (2Kor 1:18-22).

„No, vďaka Bohu, ktorý nám dáva vždycky víťazosláviť v Kristu a zjavuje skrze nás vôňu Svojej známosti na každom mieste.“ (2Kor 2:14)

Požehnanie všemohúceho Boha nech príde na všetkých, ktorí veria Božiemu Slovu.

Všetkým, ktorí na mňa pri tomto celosvetovom misijnom diele myslia vo svojich modlitbách, vyslovujem srdečnú vďaku. Všetkým, ktorí ho podporujú svojimi darmi, nech to verný Boh odplatí. Všetkým, ktorí sú činní v misijnom centre, taktiež ďakujem. Áno, všetkým, ktorí v mnohých krajinách nesú to drahé Slovo ďalej, nech Boh požehná. V neposlednom rade vyslovujem veľkú vďaku aj našim bratom, ktorí slúžia v zbore v Krefelde. Boh požehnaj všetkých, ktorí milujú Jeho príchod. Amen.

Pre rok 2017 vám prajeme bez ohľadu na to, v ktorom meste alebo v ktorej krajine žijete, zo srdca Božie viditeľné požehnanie. Spoločne vzhliadame nahor, pretože vieme, že vykúpenie našich tiel sa blíži. Maranatha.

V Božom poverení pôsobiaci

Bro. Frank

Ohliadnutie za rokom 2016

Aj počas tohto roka mohli byť vykonávané z Božej milosti misijné cesty. Cesty smerovali do všetkých pozemských smerov: na Azory, na Filipíny, do Etiópie, Mozambiku, Južnej Afriky, Zimbabwe, Burkina Faso a Nigérie, do Pakistanu a na Guadeloupe, ale aj do Rumunska, Francúzska, Belgicka, Anglicka a každú poslednú nedeľu v mesiaci do Zürichu.

Pozvanie na zhromaždenia v Pakistane zaznelo skrze národnú televíziu. Na štadióne v Lahore sa zhromaždilo 3 000 veriacich, aby počuli Božie Slovo z úst nemeckého kazateľa. Brat Kamran Michael, minister pre ľudské práva v pakistanskej vláde, pozdravil prítomných. Brat Irfan Michael prekladal.

Fotografia ukazuje druhé zhromaždenie v zbere v Lahore v Pakistane.

Oznamy o zhromaždeniach

Koncoročné zhromaždenie v Zürichu s Večerou Pánovou a následne hodom lásky sa bude konať 25. 12. 2016 o 14:00 v Bielej sále Ludového domu na nám. Helvetia.

Zhromaždenia každú poslednú nedeľu v mesiaci v Zürichu sa budú konať aj naďalej.

Ak Boh daruje milosť, v **Krefelde** budeme mať mimoriadne zhromaždenia i naďalej počas prvého víkendu v mesiaci.

Nasledujúce zhromaždenia sa budú konať v sobotu 31. 12. 2016 o 19:30 a v nedeľu 1. 1. 2017 o 10:00.

Prosíme všetkých, ktorí potrebujú ubytovanie, o včasné prihlásenie.

Zhromaždenie 4. 12. 2016 v misijnom centre v Krefelde

**Milovaný Pane Ježišu,
spomeň si na zmluvu, ktorú si s nami uzavrel,
na krv, ktorú si za nás preliat,
na zaslúbenia, ktoré si nám dal,
a daruj nám večný život.**

Kontakt na vydavateľa

Misijné centrum Krefeld

Postfach 100707, D-47707 Krefeld, Nemecko

Tel. +49 2151 545151

Fax: +49 2151 951293

E-mail: volksmission@gmx.de

www.freie-volksmission.de

Ak máte záujem dostávať literatúru na rôzne biblické témy,

napište nám na adresu:

Slobodná ľudová misia Slovensko

I. Krasku 18, 917 05, Trnava

Tel. 033 5342 991, 0905 414 701

E-mail: info@misia.sk

www.misia.sk

Priame prenosy zo zhromaždení môžete sledovať každý prvý víkend v mesiaci v sobotu večer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00 na stránkach www.misia.sk. Kázania je možné počuť v 13 rôznych jazykoch po celom svete.

Priamy prenos zo zhromaždení v Zürichu je dostupný na internete poslednú nedeľu každého mesiaca o 14:00 v angličtine, nemčine, francúzštine a slovenčine na stránkach www.misia.sk.

Ďalšie kázania v češtine nájdete na stránkach **[youtube.com](https://www.youtube.com)** na kanáli [svobodnalidovamisie](https://www.youtube.com/channel/UCv0v0v0v0v0v0v0v0v0v0v0).
